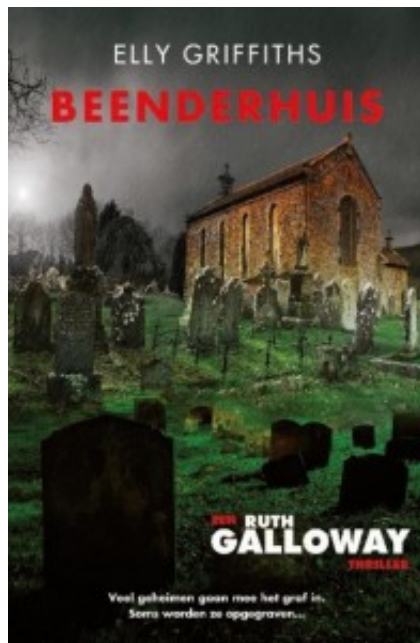

Net uit: Beenderhuis

Beenderhuis van Elly Griffiths, vertaald door **Els Franci-Ekeler**, uitgegeven door [De Kern](#) (oorspronkelijke titel *Room Full of Bones*)

Het vierde deel alweer in de Ruth Galloway serie. De fans, die na de cliffhanger aan het eind van deel drie natuurlijk nieuwsgierig waren hoe het verder zou gaan met Ruth, Kate en Harry, komen in *Beenderhuis* weer ruimschoots aan hun trekken.

Op een bouwterrein bij King's Lynn in Norfolk is een oude doodskist gevonden die hoogstwaarschijnlijk het geraamte bevat van de middeleeuwse bisschop Augustine. De kist wordt naar het plaatselijke Smith Museum gebracht, waar dr. Ruth Galloway, forensisch archeologe, hem in bijzijn van de pers en enkele notabelen zal openen. Als Ruth een uurtje te vroeg bij het nog uitgestorven museum aankomt en de zaal opzoekt waar de kist moet staan, ziet ze daar conservator Neil Topham bewusteloos op de grond liggen. Neil sterft op weg naar het ziekenhuis, en de grote vraag is nu of hij een natuurlijke dood is gestorven, of dat hij is vermoord. Als enkele dagen later de doodskist alsnog wordt geopend, niet in bijzijn van de pers maar van de politie, doet Ruth een schokkende ontdekking.

Motieven voor moord

Bij het onderzoek naar de dood van Topham komen al gauw twee mogelijke motieven naar voren: drugs en een illegale verzameling schedels en beenderen. De politie vindt in het kantoor van de conservator niet alleen een aanzienlijke hoeveelheid drugs, maar ook een paar dreigbrieven. Als inspecteur Nelson de directeur en eigenaar van het museum, Danforth Smith, hierover aan de tand voelt, blijkt dat hij ook dreigbrieven heeft ontvangen, ondertekend door 'de Elginisten', een

groepering die teruggave eist van de schedels en beenderen die in de achttiende eeuw van Australië naar Engeland zijn gesmokkeld door Danforths overgrootvader. Smith heeft zich van die brieven tot nu toe weinig aangetrokken. Hij bemoeit zich nauwelijks met het museum, druk als hij is met de renpaardenstal die hij samen met zijn dochter beheert. Inmiddels heeft Ruth op haar eenzame stek aan de Saltmarsh een nieuwe buurman gekregen: Bob Woonunga, gastdocent creatief schrijven aan de University of East Anglia en lid van een Aboriginalclan. Dat het huisje aan de afgelegen Saltmarsh hem door niemand anders dan Cathbad was aanbevolen, is reden voor Ruth om de nodige vraagtekens bij zijn aanwezigheid te zetten. Ook de vele vraagtekens rond de doodskist en de bisschop laten haar niet los.

Een klassieke whodunnit

Een veertiende-eeuwse bisschop met een geheim, een museumkelder vol beenderen en schedels, een hedendaagse Aboriginal, een schatrijke Lord, dreigbrieven en drugs: ingrediënten voor een klassieke whodunnit. Behalve Ruth en Harry Nelson zien we veel oude bekenden terug: Cathbad speelt weer een prominente, mystieke rol en Judy Johnson wordt door Griffiths steeds meer naar de voorgrond gehaald. Daarnaast zijn er natuurlijk allerlei andere kleurrijke types die samen voor een smeurig verhaal zorgen.

Vertaalproblemen

De specifieke taal van de renpaardenwereld vereiste enig onderzoek. Er is op internet veel te vinden, met name over de procedures rond de races. Bijvoorbeeld dat je per race 'startcoupons' – in het Engels '*declarations*' – dient in te dienen voor de paarden die de eigenaars willen inzetten. Andere woorden over de paarden en de stallen leverden iets meer problemen op, maar gelukkig heb ik collega's die vaak in maneges vertoeven en die zo vriendelijk waren me te helpen. Zo wisten zij me bijvoorbeeld te vertellen dat 'all weather track' bij ons 'allweatherbaan' wordt genoemd. Verder hebben ze me geholpen met zinnetjejes als 'Stands every bit of seventeen hands'. Dat blijkt in het Nederlands 'Een stokmaat van maar liefst zeventien handen' te zijn. Ik was erg in mijn schik met het woord 'grootramig'. Het staat niet in Van Dale, maar nadat collega's me het hadden aangereikt, bleek dat het in de paardensport veel wordt gebezigd. '*He's got a lot of bone*' kon ik toen fijn vertalen met: 'Het is een grootramig paard'.